

Bogácsi

Tavas

III. évfolyam 1. szám

Tavaszi ébredés

Itthon járt Mohás Livia

BIZONYÍTANI, HOGY SOHASEM KÉSŐ

Az Észak-Magyarország 1993. február 23-i számában interjú jelent meg Mohás Livia írónőről.

Mohás Liviának és a cikk írójának Hajdú Imrének hozzájárulásával, a beszélgetésről és a három nap programjáról összeállítást készítettem.

*

Bogácson a január végi találkozón végleg eljutott minden jelen – és nem jelenlévő bogácsi tudatáig, hogy immáron író is adott ez a szépen gyarapodó község a magyar literatúrának Mohás Livia személyében.

Mohás Livia már több, mint tíz kötetet tett le a magyar irodalom asztalára. Jó, de nehéz regények.

– A pszichológust egy nagy szembesülés készíteti regényírásra. Negyvenéves korom táján történt, amikor végiggondoltam az életemet, mi történt velem, mit tettem eddig, mi marad utánam... Egyúttal nagyon intenzíven átéltem a gyerekkoromat, az ifjúságomat, a bogácsi, egri éveimet, a családom tagjaiét, és ebből született meg a családi legendárium, amelyet Az oroszlanos kert, a Zuhog a hó, a Róka vadászat, az Imre és Irén kötetek.

A kérdező Hajdú Imre főszerkesztőhelyettes és Mohás Livia a bogácsi Templomsoron született, majdnem szomszédként. Az olvasók felvetették, hogy könyveiben bogácsi ragadványnevet találtak, de a szülőfaló nevét nem. A helyiek sejtik, hogy vitéz Rózsai (Rozsovcics) Sándor mögött vitéz Mohás (Blanár) Sándor áll.

– A múlt rendszer alatt szinte állandóan azt éreztem, hogy tőlem tartanak, hogy én valami megtúrt lény vagyok, mert az édesapám vitéz volt, mert családkunk erősen katolikus érzelmű volt, mert sok rokonom él nyugaton. A „miért nem?-ekre” ez a válasz, egyfajta belső bujkálás, öncenzúra. Én soha nem voltam olyan alkat, aki szembeszállt volna a rendszerrel. Én csupán polgár vagyok, az a fajta gondolkodásmódú polgár, aki építeni, dolgozni, a világot jobbra tenni akarja. Az adott világot! Én felforgatni anarchista módra, lázadón, semmiféle világot nem tudnék. Ilyen értelemben vagyok polgár. Bosszú? Nem. Távol áll tőlem. Bár kellemetlen élményeim voltak. Apám Bogácson megélt sorsa. Benne '45 után rengeteg keserűség halmozódott fel, gyűlt össze.

Őt nagyon sok bántás érte. A legkülönbözőbb méltánytalanságok, ezt azért nem lehet elfelejteni.

1993-ban történt első hivatalos hazahívást köszönettel vette. Jó itt lennem – mondta. Az írói mesterségről beszélgetve hangsúlyozta: – prózaíró szerintem az, aki kellő érettséggel látja a világot, s bő leüledett élményanyaggal bír.

Most pszichológiával foglalkozik. Hiszi, ha lesz ebből a munkából bőséges, s leüledett élményanyag, engedni fog a csábításnak, s újra kézbe veszi a tollat. (Mármint a szépírói tollat).

Az egykori bogácsi gyerek, az egri zárda növendéke, a TF-en végzett testnevelő tanár, majd pszichológus, szerkesztő, szakíró, s nem utolsósorban szépíró Mohás Livia most pszichológiával foglalkozik. Terápiájának célja: bizonyítani, hogy sohasem késő, ahhoz, hogy a lelkemet üdébbé tegyem, az életem harmonikusabbá váljon. Együtt keresi pácienseivel a megoldást.

Az idősek klubjában – vagy, ahogy ő mondta a második felnőtt korban – együtt örültek a viszontlátásnak. Itt is és az iskolában, vagy a fiatalasszonyok körében oldott légkörben folyt a beszélgetés. Régi dolgokról beszélgettek. A 30-as években kedvelt téli csemegéket – főtt kukoricát, görhét – tették jó szívvel a vendég elé, aki meghatódva megköszönte a kedves figyelmességét.

Az iskolában a tanárok ismerték a tv-ből és könyveit is olvasták. Édesapjáról is tudtak. A gyerekek élvezték a beszélgetést. Azóta a barátságról nagyobb nyíltsággal és többet beszélgetnek, de már másképpen, mint korábban. Abarátban felfedezik annak értékeit. Saját tulajdonságaikat is erőteljesebben vizsgálják. Jankóné Jónás Zsuzsa tanárnő körüli kis csoport igyekszik hasznosítani a kapott jótanácsokat.

A bogácsi „Mohás- napok” harmadik délutánján asszonyokkal és lányokkal találkozott egy klubszerű összejövetelen. Az élethelyzetekből való tanulást nagyon fontosnak tartja. Ha létrehoznak egy kört, akkor a másik lássa, hogy engem is érdekel, amit ő mond. Mert akkor bizonyára azt is jobban megértjük, hogy mások kicsodák.

Összeállította Hegyi Imre

A krónikás megjegyzése

Mohás Liviával 1971 augusztusának elején a bogácsi iskola és tanári lakások építése ügyében levelet váltottunk. Lelkemre kötötte, hogy segítsen szemléletváltással az igénytelenség ellen szólni. A 70-es években pedagógiai tanácskozáson többször találkoztunk. Regényeinek megjelenése óta Daragó Károllyal megkíséreltük egy kis eszmecserére hazahívni. Sajnos mindenütt vannak demagóg hangadó emberek, akik fújják a magukét – mint Víg Rudolf esetében is – a szellem emberei ellen.

Mohás Sándort – sokunk tisztelt tanítóját – '45 után különböző időkben érték támadások. '45 nyarán egyesek a levontében elszenvedett pofonért haragudtak rá. Ezeknek a dohogóknak az volt a válasza, egyszer még megköszönöd, mert ez tett emberré. Más vitapartneremnek elmondtam, hogy a Hangya kórházban több bogácsi embert műtöttek meg. A vezetőségbe választással szereztek rá jogot. Azt is, hogy egy-egy cseléd ember kegydíjáért hol, kinél kilincsel.

Jó gazda volt, mai szóval bizonyos mértékig vállalkozó is. A 30-as évek egyikében jó lencsetermése volt. Az őt követő gazdák is megnyerték a következő évben. De ő a 3. évben – már ismerve a piacot – mást termelt sikerrel. Az idősek ma is jó szóval mondják, hogy sokszor látták a bakon ülve lovat hajtani. Máskor a mezőn dolgozott. A szőlőben szeretett leginkább munkálkodni. Talán ennek ügyében érte a legnagyobb sérelem. Polgárember volt. Leányai mellett osztrák „Fraklein” volt.

Gépkocsit vásárolt. Egy otromba újság-cikkben, hasznosan dolgozó Hangya-vezetőkkel együtt durva sértés érte.

(Rólam is írhatták volna, hogy fehér kesztyűs zászlós úr voltam.) Feledték, hogy zsidó munkaszolgálatosok érdekében mit tett. '54-től a helyi népfrentbizottság elnökeként a község fejlődését szolgálta.

A hajdanvolt egyházi jövedelmi földön sok volt summás épített szép házat. Úgy gondolom Istennek és embernek tetszően. Az ott haladó utca névvisezőjének nincs kötődése Bogácshoz. Mohás György és Mohás Sándor néptanítása megérdemlik, hogy Mohás utcának hívják.

Hegyi Imre

ÁRVERÉS

A Földrendező Bizottság értesíti az érdekelteket, hogy a Megyei Kárrendezési Hivatal kitűzte a termőföldre történő árverési időpontot és az árverésre kerülő nagyüzemi táblákat.

Árverés helye: Bogács Polgármesteri Hivatal

Árverés ideje: 1993. április 30. 10 óra

Árverésre kerülő táblák:

Bogács: Szög (Kétútköz), Szérühely, szántók, Szilvássalja (Megyes) erdő művelés ágú.

Bővebb információt a községben elhelyezett hirdetések tartalmazznak.

Juhász Ferenc: A kő elhengerítése

Gyermekkoromban, udvarunk szélén, a kerítés mellett volt egy hatalmas kő. Amióta emlékszem, ott hevert. A fű és a gaz körülötte minden esztendőben. Édesapám egyszer elhatározta, hogy elteszi a követ másik helyre, ahol semmit nem akadályoz. Tavasz vége felé járt, dúsán zöldellt már a porta, a kő körül is kisarjadt az élet.

Szomszéd férfiak jöttek, és mielőtt nekifeszültek a kőnek, tanácsot tartottak a fogásáról: vigyék-e, vagy görgessék? Úgy döntöttek, inkább hengerítik. Lassan, előbb csak pár centimétert emelkedett meg a kő az egyik oldalon, ahogy a férfiak nekifeszültek, s aztán egyre magasabbra került a kő lapos alja, míg egy újabb nekiveselkedésre átbillent a saját súlypontján és hátára esett. Így, fogásról fogásra gurították aztán a férfiak más, alkalmasabb helyre a követ.

Mint kisfiú, ott lábatlankodtam a műveletnél és percekig figyeltem a kő helyének lenyomatát a földön. Egészen különös világ tárult elém: férgek, bogarak rohangásztak a váratlan helyzetben. Lát szott, készületlenül érte őket a kő elhengerítése. A rájuk nehezedező kő, réges réig inkább a védelmük volt, mintsem teher, netán nyomás. Kő alatti világuk száz és száz lyukába menekültek észtesztve. Volt olyan járat, melynek száján két bogár akart egyszerre bejutni – beszorulva ver-

Bogácsi tavasz

gődtek. Másoknak egyszerűen nem jutott járat és futkostak, egymásnak rohantak, vagy ott, ahol érte őket az esemény, ösztönös gyorsasággal kezdtek lyukat vájni maguknak, elrejteni, elföldelni szegényes, világtalan kis életüket. Mert amelyek fény nélkül éltek, azok menekülnek a napvilágtól. Jobb nekik a sötétség, jobb a föld alatt zeg-zugosjáratokban!

Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk mindenkinek!

Ma, felnőttként úgy érzem, sokunknak van az életében legalább egy nagy kő, amely alatt bizony férgek tanyáznak. Régtől ott hever, talán már megszokott, s hogy odébbtegyük, vagy elmozdítsuk – gondolni se merünk rá. Félünk: milyen világ tárulna föl, ha elmozdítanánk a követ. Ha a harag követ elhengerítenénk, ha önzésünk követ elhengerítenénk, ha bizalmatlanságunk követ elhengerítenénk, ha előítéletünk követ elhengerítenénk, ha káros-kóros szenvedélyeink követ elhengerítenénk, ha rendezetlen életünk követ elhengerítenénk!

Húsvét közeledik. Jézus Krisztus feltámadásának ünnepe. Ebben az időszakban az egyház (és talán a lelkiismeretünk is) felszólít: békülj ki, kérj bocsánatot, bánd meg bűneid és te is bocsáss meg! Térj meg! Hengerítsd el a követ!

Úgy gondolom a kő elhengerítésében nem vagyunk magunkra hagyva. Húsvét hajnalának szereplői az asszonyok, miközben Jézus sírjához siettek, azon tanakodtak, a követ a sír bejáratától ki fogja elhengeríteni. S lámcsak, odaérve a sírhoz, a követ elhengerítve találták! Ilyen a feltámadás! Legyen ilyen a húsvétunk is!

*Juhász Ferenc
plébános*

Az iskolások március 15-i ünnepe

A Himnusz hangjai után Karádi Ödön tanár úr mondott történelmi hűségű, lelkesítő beszédet, hangsúlyozva, hogy már sok beszédet mondtak az eddigi márciusi ünnepen. Volt idő, amikor a hatalom félt a megünnepléstől. Most szabadon, igaz tartalommal ünnepeljük meg. Felhívta a figyelmet egy közelmúltban megjelent nagyszerű kötetre. Alkotója Plohn József (1869–1944) hódmezővásárhelyi fotográfus 1904-ben, Kossuth születésének 100. évfordulója évében az akkor még élő százötvennégy '48-as honvédet fényképen megörökítette.

A gyerekek, kis zászlókkal vonultak fel a színpadra, ahol a jelmondat ez volt: „Üdvözlégy, szabadság” Vörösmarty Mihály: Szabad sajtó c. versét Tóth Zsanett és Ko-

vács Adrián 3. osztályosok mondták el, Petőfi Sándor: Csatadal c. versének előadói Szívós Marianna, Kis Alexandra, Szerencsi Judit és Fridel Henriett voltak. Föltámadott a tenger c. Petőfi-vers előadói: Csecsődi Nikoletta, Lukács Zita, Jankó Ingrid, Sári Beáta voltak. Petőfi Sándor: Nemzeti dal c. versének közreadásában minden szereplő részt vett. A verset Ambrus Csilla és Verhóczki Klára 6. osztályosok mondták el. Az esküszünket mindenki harsogta, a kis nemzeti zászlókat magasba emelve. A 7. osztályos Lubai Georgina Európa csendes; 15. március 1848 címűt Galambos Gréta mondták el. Mindkét vers szerzője Petőfi Sándor. Bajzáth Krisztián és Márton Zsolt 8-osok Vörösmarty Mihály: Harci dal c.

versének elmondói voltak. Ugyancsak 8-os Péter Zoltán, Petőfi Sándor: Szabadsághoz c. versét szavalta. Szajlai Júlia szintén 8-os Petőfitől: Négy nap dörgött az ágyú c. versét szavalta. Egy verscsokor elmondói pedig: Lénárt Péter, Törös Rita, Fridel Ildikó, Makó Zsanett és Balla Levente voltak. Az iskolai énekkart Benyovszky Mária, a zenekart pedig Daragó Károly tanár vezényelte.

Az ünnepséget Karádi Ödön tanár szervezte.

A Bogácsi Kör-ben Hegyi Imre Márciusi tanulságok címen mondta el gondolatait a szeretni való korról, mert sok változást hozott és évtizedeken keresztül sorsunkat befolyásolja.

Tíz éve halt meg Víg Rudolf

1929. június 25-én született Bogácson a mai Széchenyi utca 51. sz. házban. 1983 márciusában halt meg. Április 1-jén, Nagypénteken temették el Budapesten. Varga Mihály így kezdte búcsúztató beszédét: „Jó lenne hinni, hogy ami most itt történik, az egy kegyetlen áprilisi tréfa csupán, mert a megboldogult szerette a tréfát, s gyermeken tudott örülni még annak is, ha olykor megbotránkozathatta a környezetét”.

Szülei, ahogy nagyon sok bogácsi ember a század első felében, summásnak jártak. Édesapja a Fejér megyei Bicskéhez tartozó Tükröspusztán uradalmi kőműves volt. Víg Rudolf Tükröspusztán és Bicskén, majd Mezőkövesden és Budapesten járt iskolába. A moszkvai Csajkovszkij Zenei Főiskolán kitüntetéses diplomát szerzett zenetudományból és karvezetésből. Az Állami Népi Együttes karmestere, majd a Kodály Zoltán vezette Népzene Kutató Intézet tudományos főmunkatársa volt. Részt vett a Magyar Népzene Tára köteteinek szerkesztésében. Sok népdalt gyűjtött. Egy összeállításban az általa közölt 100 parasztdalból 18-nak a címe előtt Bogács község neve szerepel. Id. Tóth Bálintné Szajlai Anna szép siratóénekeit is hallottam lemezről. Majdnem tízezer magyarországi cigány népzenei felvétele van. A tokiói két nagylemeze 1976-ban nagydíjat nyert. Az Egyesült Nemzetek kulturális szervezetének (UNESCO) ösztöndíjasaként Párizsban és Rómában járt. Indiában a kormány megbízására hosszabb időt töltött. Kereste a cigány népzenei forrást. Tokióban, Moszkvában, Kijevben, Rómában, Párizsban és India sok városába tartott előadást. Bogács és Szomolya Pávaköreit vezette. Orosz nyelv-

ből felsőfokú, angolból középfokú nyelvvizsgát tett. Olvasott németül. Megtanult cigányul. Amikor a Gorkij könyvtárban dolgozott, gépi adatfeldolgozó tanfolyamot végzett, hogy a népdalok rendszerezésénél hasznosítsa. Hat gyermeke van. Büszkén beszélt róluk.

Tizennégy éves korában felkereste Kodály Zoltánt és átadta neki a szüleitől halott, lekottázott, főképp bogácsi népdalokat. Kodály Zoltán fogadott fiának tekintette és élete végén, szinte testamentumként neki adta azt a keményfedelű kottatartót, melyben a Bartókkal együtt gyűjtött darabokat őrizte, neki adta át, mint a tárgyban legilletékesebbnek.

Nagy Lászlóval a Dózsa György népi kollégiumban életre szóló barátságot kötött. Megjósolta, hogy Nagy László nem festőművész, hanem költő lesz. Igaza lett: mégpedig Kossuth-díjas. Ellátogatott Iszkászra, Nagy László szülőfalujába, ahol regös énekeket és cigánydalokat gyűjtött.

Víg Rudolf természetes vidámsága, tettvágya, tréfacsináló kedve, szabadságszeretete nem ismert határt. Még szertelenségében is rokonszenves volt. Az élet fertelmességei ellen fegyvere a nevetés volt.

Bogácson többen csodabogárnak tartották. Felrőtték neki a lagzikban a „kapufa támasztását”, a cigányok körében való gyakori megjelenését. Sokunk emlékében inkább a nemzetközileg ismert zenetudós földink él, akire büszkék vagyunk. Emelkedett gondolat volt, hogy a helyi önkormányzat „Víg Rudolf népzenei díjat” alapított.

Hegyi Imre

Száll az ének...

Száll az ének, mennyire elhallik az ismerős dallam, kedd este van, rendszeresítetténekepróbáját tartja a Pávakör a Művelődési Házban. Kiapadhatatlan népdalkincsünk minden alkalomra tartogat valami újat, valami meglepetést. Egy dallamváltozat, egy szövegtérítés vagy ritmikai, dinamikai módosítás egyaránt a felfedezés örömeivel hat. E felismerés és megismerés kapcsán ma már több százra tehető az összegyűjtött népdal, dalsokrokba rendezve. Pl.

- gyermekjátékdalok,
- házasítók,
- aratóénekek
- szüreti dalok,
- summás dalok,
- munkadalok,
- csúfolódók,
- szomorú és
- vidám, tréfás dalok stb.

Mi tartja össze ezeket a lelkes asszonyokat?

Mindenekelőtt az éneklés, a népdal szeretete. De összetartja őket a baráti, munkatársi jó kapcsolat, az elkötelezettség érzése, melyet községükért, a község jó hírvéneke örögbítéséért vállaltak közel 20 éve már.

A Pávakör 1976. január 13-án alakult meg, a Hór-völgye Mgtsz szervezésében és támogatásával, Meder Iván – akkor még Szomolyán tanító, tanár vezetésével. Először csak a tsz. rendezvényein és a községi ünnepeken szerepeltek. De a tsz. segítő támogatása, a gyakorlási lehetőség biztosítása, a gyönyörű népviseleti ruhák megvásárlása lehetővé tették, hogy részt vegyenek különböző pávaköri találkozók. Az utaztatást mind a mai napig a tsz. biztosítja.

Szinte felsorolhatatlan hányszor és hol szerepelt a Pávakör a közel 20 év alatt. Külföldön, itthon, kislától nagyvárosig, a szabadtéri előadástól a rádióig, nyugdíjas-találkozótól az országos amatőr gála fesztiválig.

Se szeri, se száma az elismerő dicsérő okleveleknek, ezüst, arany minősítéseknek. Megalakulásakor rövid ideig szakmai és gyakorlati tanácsokkal segítette a kórus munkáját községünk újszülötte, Víg Rudolf népzene kutató, aki lemez- és magnófelvételeket is készített velük. Sajnos korai halála véget vetett sikeresnek indult életének. Községünk önkormányzata emléket ápolandó „Víg Rudolf-díjat” hozott létre, a legjobb, legtevékenyebb népművészeti csoportok, ill. népművelők jutalmazására.

A Pávakör létszáma báltozó, jelenleg 15–20 fő. Az énekkar vezetője több éve már Benyovszky Mária, a bogácsi iskola énektanárnője. Hozzáértő vezetése, kedves, megnyerő egyénisége összetartja a kórust. Az Ő érdeme, hogy gondoskodik az utánpótlásról az iskolás gyermekek közül. A kicsiktől a legnagyobbakig szívesen énekelnek együtt a szülőkkel, nagyszülőkkel, tanáraikkal, szabadidejüket ilyen nemes célra fordítva.

Milyen jó látni, hogy egy-egy föllépés alkalmával a hallgatóság együtt „él” a kórossal. Az ismert és kevésbé ismert szövegek emlékeket idéznek fel, a szép és tiszta dallamok szívet melengető örömet jelentenek az embereknek.

Századunk két kiemelkedő zenetudósa és művésze Bartók Béla és Kodály Zoltán népdalgyűjtőként is példát mutatott a magyar népdalkincs ápolására, szeretetére.

A tiszta forrás, amelyből a két nagy magyar mester is merített, táplálkozott, kiapadhatatlan.

Vigyázzunk rá, nyerjünk felüdülést e tiszta forrásból, akár örömeink, akár bánatunk van!

Pávakörünket is e tiszta forrás élteti!

Tóth Rózsa

Pávakörünk

Bogács tisztább levegőjéért!

A mai kor gondolkodó emberét sűrűn érik stresszként ható információk környezetünk, szűkebb és tágabb értelemben vett, „élőhelyünk” károsításáról, szennyezéséről. Hiába van törvény az élővizek védelméről, mégis szennyezettek a patakjaink, folyóink. A kutak vize ma már emberi fogysztásra alkalmatlan, a talajba került mosószerek, műtrágyák és egyéb veszélyes vegyi anyagok miatt. Törvény van a tiszta levegő védelmére is, mégis a gyárak százai ontják a port, kormot, szén-monoxidot, széndioxidot, veszélyes gázokat a levegőbe. Törvény van arra is, hogy a mezőgazdaságban semmilyen mellékterméket (értsd: szalma, kukoricaszár, napraforgószár) nem szabad elégetni, mégis évről évre ez történik, pedig nemcsak e levegő tisztaságában esik kár, hanem pusztul a talaj természetes élővilága is. Gépjárművek tízezrei eszik az oxigént az ember elől és bocsátanak ki annyi mérgező anyagot, hogy maholnap már el kell menekülni a nagyvárosokból emiatt.

Vannak még esztelenebb kártételek is, például: a kuwaiti olajkutak felgyújtása, ami az egész bolygónk levegőjét szennyezte, tenni ellene semmit nem tudunk, ahogy nem tudunk a vulkánkitörések okozta por-, mérgezőgázszennyezések ellen sem. Tehát vannak olyan levegőszennyezések, amelyek ellen az egyszerű ember nem tud tenni, mert világprobléma. Van viszont olyan levegőszennyezés, ami ellen egy kevés célszerű gondolkodással, jóindulattal tudnánk tenni, ez pedig a jó magyar szokás, az őszi-tavaszi gazégetés.

Csekélységnek tűnik helyi viszonylatban, de ha rendszeresen ott éljük meg a füstölést, a jó levegő időszakos tönkretételét, ahol azért vagyunk, vagy ahová azért mentünk, hogy a jó levegőt, az oxigénben dús erdei „ájert” élvezzük, bizony így már nem csekélység, hanem bosszantó méregforrás.

Kedves községünknek az Isten adta gyógyvíz mellé megadatott a lassan értékszamba menő jó, friss erdei levegő is, amelyre sokkal jobban kell vigyáznunk!

Apró, de hatékony lépés lenne ennek érdekében, ha mi a falu és víkendtelep lakói, gazdái elhagynánk ezt a rossz szokást, és kicsit bölcsebben gondolkodnánk, más módszert keresve hulladékaink megsemmisítésére.

Mi lenne ez a módszer, amely egyszerű és környezetkímélő? Nos, hát kettő is van! Jómagam már több éve nem égetek el semmi hulladékot a szabadban, pedig zsebkendőnyi telkemen konyhakert van, pázsit van, amit rendszeresen nyírni kell és hát a konyhakertnek is vannak „melléktermékei”.

Én ezeket a hulladékokat komposztálom, a telkem sarkában kialakított úgynevezett komposztáló kockában, amely a talajban kimélyített gödörből és a felszínen lévő fakalodából áll. Ebbe rakom rétegenként a fűvet, nyesedéket, konyhakerti hulladékot, földdel vegyesen

Így csinálja a szerző

és időről időre locsolom. A földdel együtt giliszták és egyéb élőlények is belekerülnek, de nem szégyellem ásáskor, vagy eső után a gilisztákat összeszedni és belerakni, mert ők dolgozzák fel értékes humusszá, szinte virágfölddé a keveréket. Hét év alatt ezt a kockát egyszer ürítettem ki, szétszórva a konyhakertben, beásva olyan, mint egy jó „ívott” istállótrágya. A komposztálással visszaforgatom az energiát a talajba, és emellett nem kell égetnem, szennyezni a levegőt.

Ha nem vagyunk ennyire alaposak, annyi is elég, hogy a telek sarkában ásunk egy 50–60 cm mély, 1,5–2 méter széles és hosszú gödröt, és ebbe rakjuk (rétegesen földdel) a hulladékot, locsolgatjuk néha és már meg is oldottuk a hulladék-elhelyezést. (A giliszták odamennek maguktól.)

Ha ennyit sem akarunk megtenni a jó levegőért, akkor legalább annyit, hogy a hulladékot műanyag zsákba rakjuk, és minden héten valamennyit rakjuk a kukába, lassan el fog fogyni és nem szennyez semmit.

Sok ilyen égetést láttam, illetve szagoltam már, sok égetővel elbeszélgettem a helytelen gyakorlatról, és sajnos mégsem találtam megértésre. Pedig meg kellene értenünk, hogy ugyanúgy ahogy a Föld, a levegő sem a miénk, hanem az unokáinktól kaptuk kölcsön!!

Sok külföldi vendéggel beszélgettem már, akik bántottak bennünket ezen rossz szokásokért, mert ahová most igyekszünk Európában ilyet elképzelni sem lehet, hogy valamely polgár begyűjtson valamit, azaz hulladékot semmisítsen meg égetéssel. Nem semmisítenek meg így semmilyen hulladékot, mert súlyos büntetést kellene fizetni, de azért sem, mert tudják, hogy önmaguknak és családjuknak ártanának vele.

Néhány érdekesség még Németországból – elgondolkodtatónak: aki a családi házában szénnel tüzel, köteles felszerelni a kéményre szűrőt, hogy por, hamu, korom ne juthasson ki a szabadba. Ezt szigorúan veszik, ellenőrzik! Aki a saját telkén fát akar kivágni, be kell jelentenie a polgármesteri hivatalban, ahonnan egy mérnökember jön ki, megadja az engedélyt, de egyben kötelezi is a gazdát, hogy milyen fát és hány darabot kell elültetni a kivágott fák helyett. Két év múlva ellenőrzi a fák meglétét, és ha élnek a fák, darabjéért szép pénzt kap a gazda.

Nehéz társadalmi, gazdasági bajaink között élünk jelenleg, de hitem szerint, mint annyi más szorult helyzetből már a történelmünk során kiláboltunk, ki fogunk lábolni ebből is, mert a magyar embert a találékony-ság, a munkaszeretet, a jóratörekvés és a barátság jellemzi! Emellé most társulnia kell a gondolkodás-váltásnak is, másként kell tenni ezután a dolgunkat.

Bogács községért felelősséget érezve, az ide látogató külföldiek, a pénzt hozó turizmus érdekében is, de legfőképpen magunkért, egymásért, gyermekeinkért, unokáinkért, a tisztább, emberibb környezetért a Bogácsi Kör nevében arra kérem a polgártársakat, hogy tegyenek egy apró gesztust, ne égessék a gázt, a hulladékot, hanem a fentebb leírt eljárást alkalmazzák!

Ne legyünk önmagunk, egymás ellenségei, ne piszkoljunk a saját asztalunkra, ne hordjuk a szemetet, a házi hulladékot az útárokba, az erdőre, a mezei fasorokba, mert rendkívül rossz képet fest rólunk.

Tegyünk egy apró lépést szeretett lakóhelyünkért, az emberibb világot, Európáért!

Gál Mihály
a Bogácsi Kör tagja

Künn a mezőkön harsog a tavasz

Többen meg ezt harsogják: „Hát az én földem hol van?” Vegyük sorjába a földdel kapcsolatos gondokat.

A Bogácsi Ősz-ben tájékoztattuk olvasóinkat a mezőgazdasági szövetkezetben végzett őszi munkákról, az átalakulásról. Most a tavasziakkal tesszük ezt. Papp Ernő szövetkezeti elnök a gazda örömeivel újságolja, hogy 300 hektáron a tavaszi árpát már elvetették. Ebből 200 ha a szövetkezeti üzemi, 100 ha pedig magángazdasági terület. (Régen ezt háztájinak hívták.) Korábban 2200 négyszögölön „gazdálkodtak” a tagok, most 7260 négyzetméter területen „vetet” búzát, árpát, kukoricát, ültethet burgonyát és szőlőt is lehet a területen. A gépi munkát az üzem végzi. 85 hektáron vetettek fénymagot – kitűnő madáreleség – exportra. Korábban szépen jövedelmezett. Az őszi búzavetés 60%-án (500 ha-n) végeztek fejtrágyázást március 26-ig. Az üzemi szőlőt március végére megmetszik. Időarányosan haladnak künn a mezőkön. Sajnos a talaj nedvességtartalma alacsony. Burgonyát üzemi területen nem vetnek. A magángaz-

daságok számára sorolják a területet. Hol van a földem kérdést föltevők, azt is mondják „legalább egy kis krumpliföldem lenne”. Megoldják a nem szövetkezeti tag, a kívülállók burgonyaföldigényét is, térítés ellenében.

Szajlai Sándor polgármester arról tájékoztatott, hogy a kárptérségi tulajdonosok részére földárverés 1993. április 30-án lesz. Előtte a községben és a sajtóban is közhírré teszik.

Molnár Istvánnal, a földkimérő bizottság elnökével, az utóbbi időkben sok félreértést okozó kérdéssel beszélgettünk. Négy községből 17 tagú bizottságot választottak. Közülük községenként alakult helyi bizottság ajánlást tesz, amelyet az együttes ülésen tárgyalnak meg. A négy községből 9 tag mintegy 15 ha kimérését kéri, mert magángazdaként kíván dolgozni. Közülük 3 bogácsi 5 ha területtel. Az törvényt az Országgyűlés alkotta. Szükségtelen fenyegetni a vezetőséget. Nem reprivatizációról, hanem privatizációról van szó. Tehát nem a volt földtulajdont adják vissza,

hanem a törvény által meghatározottak alapján a szövetkezet kijelölte táblából kapnaktulajdont.

Aki így kiált fel: „hát az én földem hol van?”, azokkal a következőket tudatjuk. Aki 1990-ig tsz-tag volt, az ma részaránytulajdonos. Erről értesítést kapott. Aki elment a tsz-ből, vagy elhalálozott, az ő esetükben a következő volt az eljárás. A járási földhivatal a tagot és az örökösöket, valamint a szövetkezetet értesítette, előírta hány aranykorona után jár megváltási év. Ha az örökös nem mezőgazdasági foglalkozású volt, a megváltási árat öt év alatt kapta kézhez. Ők és a szövetkezetből eltávozottak 1991. december 16-ig adhatták be kárptérségi igényüket. Ha hanyagságból, vagy legyintve nem foglalkoztak a jogukkal, önmaguknak okoztak kellemetlenséget. A szövetkezetben maradtak földjét nevesíteni kellett. A kiméréssel válnak tulajdonossá. Ez nem jelenti, hogy ki kell venni a földet.

Árpád Géza

Novák Ferenc:

Tavasz az erdőn

Lassan ébrednek az alvó természet,
Bokorról, fáról száll a madarének.
Minden élőlénynek megpezdül a vére,
Mikor eljön hozzánk a Tavasz Tündére.

A dagonyáknak lassan megolvad a jege,
Megtöri, szétzúzza „Föld-anya” melege.
Bontja leveleit az erdei szamóca,
Nyári bundát cserél a ravaszdi róka.

Langyos esti szélről megzúdul a cseres,
Fürge kicsi mókus fenyőtozot keres.
Vadász-ember teste izzik mint a parázs,
Ha megérinti szívét a „szalonka varázs”.

A Kőkötőn vaddisznó vezeti malacát,
Rózás-tetőn őz-bak tisztítja agancsát.
A Jács-völgyben ibolya és kankalin illat,
Már ragyog az égbolton a „Szalonka csillag”.

Lehull a gímszarvas ékes koronája,
De ősszel újra ő lesz az erdők királya.
Most már teljes a csend, minden madár hallgat.
Az erdei tisztáson egy borzcsalád átballag.

Fölébred a bagoly, röpte nagyon lomha.
A Zöldvár-tető fölött hűz már a szalonka.
Széttöri a csendet egy-egy vadászpuska,
Ha áthúz a völgy fölött egy korrogó szalonka.

A lövés hangjára fácán-kakas riad,
Ő a fákon pihen, amíg meg nem virrad.
Lehull a sötétség, vége a húzásnak,
S a madarak éneke folytatódik másnap.

Idős Kerékgyártó Gábor
kosárfonás közben

Fotó: Fojtán László

BOGÁCS HAZAVÁR

A szülőföld iránti szeretet és az utána való vágyakozás minden ember szívében él. A szülőföld nyugalmat adó varázsát és vonzását azok érzik igazán, akik távol vannak tőle. Ezt az érzést hívjuk honvágnak, amely idősebb korban különösen felerősödhet.

A Bogácsi Kör összejövetelén fogalmazódott meg az a gondolat, hogy a Bogácsról elszármazottakat baráti találkozóra kellene összehívni augusztus 20-ra. Ezt a nemes kezdeményezést az önkormányzat is támogatja, ezért 1993. augusztus 20-án megrendezzük a „BOGÁCS HAZAVÁR” találkozót.

Erre a napra a szülőfalujuktól távol élő, és az ősi gyökereiktől elszakadt bogácsiakat mind hazahívjuk. A viszontlátás örömeiben osztozhatnak.

nak a rokonok, barátok és a rég nem látott kedves ismerősök. Szent István király napján és állami ünnepünkön mindent megteszünk majd azért, hogy a „bogácsiak világtalálkozója” mindenki számára sikereiben gazdag és jelentőségteljes ünnepnap legyen.

A Bogácsi Művelődési Ház, mint szervező intézmény meghívót akar küldeni minden „régibogácsi” polgárnak, – ezért az eredményes szervezés érdekében kérünk minden Bogácson élő családot, hogy nyújtsanak segítséget közérdekű felhívásunkhoz – oly módon, hogy a távol élő rokonai, ismerősei pontos címét írásban adják le május hó végéig a Polgármesteri Hivatalba.

Daragó Károly

Négyszázötven telefonelőfizető van községünkben

Hajdú I. (bakos) 1993. március 31.

Művelődési hírek

Magyar Kultúra Napja (I. 22.) előestéjén, 21-én a község háza dísztermében – irodalmi estet rendezett a Művelődési Ház és a Bogácsi Kör. A kilenc évig elhallgatott Matyóföld írócsoport tagjai Cseh Károly költő–műfordító vezetésével újra szerepelt községünkben, Cseh Károly, Papp János, Kiss Gyula, Juhász József, Laboda Kálmán, Pázmándy László és Dudás Sándor verseit Farkasné Gábor Erzsébet és Tomsits József adta elő. Községünk írópszichológus szülőtte, Mohás Livia egy gyermekkori Mezőkövesd–Bogács közötti szánkóút emlékét olvasta fel, általános tetszés közepette. Majd Papp János kérdéseire írói hitvallásáról beszélt. Hegyi Imre, a magyar kultúra jelentőségéről, Kölcsey Ferencről és a Himnusz történetéről szólt. A Himnuszt a Pávákör énekelte Benyovszky Mária vezetésével. Mohás Livia tiszteletére bogácsi népdalokat énekeltek. A műsor elején Szerencsi Judit IV. osztályos tanuló olvasta fel, a végén Koczka Roland VII. osztályos tanuló szavalta el a Himnuszt. Emlékezetes est volt.

*

Népfőiskolai előadásorozat indult a Művelődési Házban '93 március 23-án a falusi vendéglátás minőségi emelésének témakörében. Az idegenforgalom jelentősége – a foglalkoztatás és a jövedelem szempontjából is – községünkben is egyre jelentősebb. Az első alkalommal Hegyi Imre a népfőiskoláról és annak bogácsi lehetőségeiről szólt. Hajdú Imre sok, helyben alkalmazható tanácsot adott, valamint ismertette a Bogácson és környékén látható természeti és építészeti szépségeket. Gál Mihály a környezetvédelemről beszélt. Az általa elmondottakat lapunk más helyén találják olvasóink. Március 30-án Kovács Gábor, a Megyei Idegenforgalmi Hivatal vezetője és húsvét után dr. Farkas László (Felszabadítók útja) tart előadást. A Bogácsi Ősz programjában („Szent Márton-napi búcsú után) a Népfőiskola folytatja működését.

Bükkaljai borverseny és borvásár...

a B.-A.-Z. Megyei Mezőgazdasági Érdekvédelmi Szövetség, Bogács Község Önkormányzata és a bogácsi Művelődési Ház rendezésében.

Helye: Művelődési Ház Bogács, Alkotmány u. 5.

Ideje: 1993. június 26-án szombaton de. 9 órakor borverseny, ezt követően kb. 14 órától borárverés.

Benevezésről: Csak bükkaljai tájegységen termelt borok versenyeztethetők!

Fehérborokat hosszúnyakú, zöld, 0,7 dl-es üvegekben,

Vörösborokat rövid nyakú, zöld, 0,7 dl-es üvegekben, parafadugóval lezárva kell behozni a Művelődési Házba

**június 25-én pénteken 14–20 óráig,
fajtánként 2–2 palackot kérünk.**

Átvételnél a borokat fajtájuk, évjáratuk, termőhelyük és tulajdonosok adatainak bejegyzésével főkönyvezzük.

Fontos tudnivalók: A zsűri organolektikus bírálatot, minősítést végez és nem analizálást! – tehát nem azonos és nem helyettesíti az Országos Borminősítő Intézet a bolti kereskedelmi forgalomhoz szükséges analizálást.

A borokat szakértői és társadalmi zsűri fogja értékelni, minősíteni és díjazni. Az a tulajdonos, aki legalább 5 borral benevezett a versenybe, az tagja lesz a társadalmi zsűrinek.

A zsűri elnöke: Dr. Farkas Attila kertészmérnök, nemzetközileg is elismert borszakértő.

Az értékelés rendszere: Pontozással az alábbi szempontok szerint.

Színe:	0–2 pont (vörösbarnál 0–4 pont)
Tisztasága:	0–2 pont
Illata:	0–4 pont (vörösbarnál 0–2 pont)
Íze, zamata, összbenyomás:	0–12 pont

A minősítés rendszere:

15,51–16,50 pontig	Elismerő oklevél
16,51–17,50 pontig	Bronz minősítés
17,51–18,50 pontig	Ezüst minősítés
18,51–20,00 pontig	Arany minősítés

Az oklevél szövege: A B.-A.-Z. Megyei Mezőgazdasági Érdekvédelmi Szövetség, Bogács Község Önkormányzata és a bogácsi Művelődési Ház rendezésében 1993. június 26-án tartott borversenyen . . . . . termelő . . . . . fajtájú

_____ évjáratú bora pl. aranyérem elismerésben részesült.

A zsűri elnöke a borverseny végén minden bort szakvéleményez és szaktanácsokat ad, majd ezt követően kerül sor a díszoklevelek átadására, különdíjak és egyéb ajándéktárgyak átadására.

A borverseny után borbemutatót és borárverést is rendezünk, amelyre minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Rendezvényünkön szőlészeti-borászati eszköz- és gépbemutató is lesz, továbbá különböző kulturális programokkal és tombolával szórakoztatjuk a jelenlevőket.

Borverseny céljai: Méltó rangra emeljük a tájegységünk borait, elismerésben részesítjük, szaktanácsokkal segítsük a termelőket, fokozzuk a termelőkedvet. Reklámmal és propagandával segítjük a piacfeltárást, a termőhely borainak szélesebb körű megismertetését és termelői árusítását.

Nevezési díj: Termelőnként 200 Ft, és minden további fajtánként +100 Ft, amelyet a benyújtással egyidőben kell befizetni a bogácsi Művelődési Házban.

Borversenyünk sikeres megrendezése érdekében kérjük az érdekelt intézményeket, szövetkezeteket, és vállalkozókat, hogy lehetőségeik szerint segítsék közcélú kezdeményezésünket a borverseny céljainak megvalósítását.

Kérjük a termelőket és a borosgazdákat, hogy vegyenek részt e nemes versenyben, és jó borok benevezésével tegyék rangossá a BÜKKALJAI BORVERSENYÜNKET!

a rendező szervek nevében:

Szajlai Sándor polgármester

Húsvéti készülődés – öz. Csorba Imréné
Fotó: Fojtán László

Anyakönyvi hírek 1992. december 15-től

Születések:	gyermek utóneve	szül. ideje
Farkas Zoltán	Zoltán	92. 12. 20.
Makkai Marianna	Lajos	92. 12. 29.
Pusomai Lajos	Cintia	93. 01. 01.
Pusomai Edit	Dezső Richárd	93. 01. 12.
Farkas Tibor	Nikolett	93. 01. 22.
Szítai Etelka	József	93. 02. 07.
Kállai Dezső	József	93. 02. 08.
Farkas Gyöngyi	Krisztina	93. 02. 08.
Nagy Zsolt	Lakatos János	93. 02. 18.
Velezdi Beáta Zita	Anett	93. 03. 08.
Szítai József	Julianna	
Farkas Angéla		
Horváth József		
Balogh Julianna		
Farkas András		
Pozsomi Gizella		
Lakatos János		
Fehér Irén		
Balog József		
Pusomai Judit		

Házasságkötések:
Balogi László és Takács Margit
Szítai András és Farkas Edit

Meghaltak:	életkor
Kupcsik János	54 éves
Székely Margit	48 éves
Kovács Lajosné Hócza Rebeka	85 éves
Verhóczki Dezső	63 éves
Verebélyi János	48 éves
Gyöngy József	72 éves
Szajlai László	67 éves
Farkas Aiadár	43 éves
Antal Gábor	70 éves
Györi János	86 éves
Klárk Barna	36 éves
Ittes Imréné Koczka Mária	73 éves

Bogácsi Tavasz

Bogács Község Önkormányzatának
lapja

Szerkeszti:

a Szerkesztőbizottság

Felelős kiadó:

Szajlai Sándor polgármester
Szedés: GARAMOND Stúdió

Kiadványszerkesztő Stúdió
Eger, Tízeshonvéd u. 15.

Telefon: 36/312-631

Nyomás: Nyomdász BT

Eger, Petőfi Sándor u. 19.

Telefon: 36/313-859

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Elfogadta az önkormányzat az 1993. évi költségvetési rendeletét.

82 millió 463 eFt bevétellel, ugyanannyi kiadással, ebből saját vállalkozási bevétel 18 millió 608 eFt, a helyi adó bevétel 2 millió 800 eFt, a többi bevétel normatív állami támogatás, személyi jövedelemadóból és egyéb átvett pénzeszközből áll.

Kiadás: A pénzeszközt az önkormányzat működési feladatok ellátására fordítja, ezen belül szociális ellátásra 6 millió 29 eFt, ami összetevődik:

Munkanélküliek jövedelem pótló támogatásából, lakásfenntartási támogatás, ápolási díj, átmeneti segély, temetési segély, közgyógyellátási segély, nevelési segély, rendszeres segély (nevelési és felnőtt).

Döntés született az egyházi ingatlanok visszaadása tárgyában. Az Öreg Iskolát már visszaadta az önkormányzat, a volt kántorlakást 1996. január 1-jével adja vissza, a Glóner-épületet pedig amikor az önkormányzat részére járó kártalanítási összeget megkapjuk.

Az első lakáshozjutók egyszeri vissza nem térítendő pénzbeni támogatásában döntött az önkormányzat a rendeletnek megfelelően. Az alábbi személyek kaptak 110–110 eFt támogatást: Burcsák László és neje, Kovács István és neje, Béres Gáborné, Hegyi Gáspár és neje, Vigh András és neje, Csíki Gyula és neje. Kérelmezők közül támogatásban nem részesítette Kriston László Ifjúsági úti, valamint Farkas Angéla Zöldfa úti lakosokat.

Bogács Község Önkormányzata úgy döntött, hogy „minden bogácsi állandó lakosú nyugdíjas (rokkantnyugdíjas), aki 1958–60 között is itt lakott és a fürdő építésében tevékenyen részt vett, a fürdőbe 20 Ft-os kedvezményes jegy váltására jogosult”.

A fényképes igazolványt a fürdőben készítik a nyugdíjasok részére. Szükséges hozzá 1 db igazolványkép és 20 Ft az igazolvány költség megtérítésére.

Az önkormányzat döntött a bölcsőde intézmény 1993. március 31-ével történő jogutód nélküli megszüntetésében.

A jelenleg bölcsődébe járó gyermekek elhelyezése az óvodában megtörtént.

A bölcsődében alkalmazott 8 fő közül 3 technikai dolgozó elhelyezése megoldott, 5 fő munkaviszonya végkielégítés kifizetésével megszűnik.

Az önkormányzat saját tulajdonába kéri a község közigazgatási határain belül elhelyezkedő patakokat, víztározókat, ahhoz tartozó gátórházzal a Megyei Vagyonátadó Bizottságtól.

FEJLESZTÉSEL KAPCSOLATOS INFORMÁCIÓK:

Közös beruhásként van tervezve a szennyvíztisztító telep megépítése, ebből Bogács 67,7%, Cserépfalu 17,8%, Bükkzsérc 18,5% megosztásban. ÁFA nélküli bekerülési költség 80 millió Ft.

Az ivóvízbázis pótlása a mezőkövesdi ÉRV-rendszerrel a hidroglobusztól szintén három község együttes beruházása. Bogács 62,0%, Cserépfalu 24,7%, Bükkzsérc 13,3%, nettó bekerülési költség 55 millió 800 eFt.

Bogács község szennyvíz főcsatorna nettó költ.	26 millió Ft
szennyvízgyűjtőcsatorna (12 km) nettó költ.	100 millió Ft
szennyvízátemelő 1 db nettó költ.	2 millió Ft
házi bekötések nettó költ.	23 millió Ft

Bogács ivóvízhálózat	
bővítés 816 km nettó költség	35 millió Ft
házi bekötések nettó költség	15 millió Ft

A felsorolt és tervezett beruházások tervezési költsége mintegy 13 millió Ft, ezt az összeget az önkormányzatnak kell megelőlegezni, mivel az Országgyűlés által biztosított céltámogatási pályázat feltétele az engedélyezési terv elkészítése.

A beruházások megvalósításának feltétele, hogy a céltámogatási pályázatunk elbírálása kedvező legyen, és nem utolsósorban a településfejlesztési alapról a 100% történő kiegészítést megkapjuk a szennyvíz és a víz esetében.

Lakosság részéről minimális hozzájárulással számolunk. Az Országgyűlés év közben dönt a támogatások megítéléséről. A kiviteli, illetve az engedélyezési tervek március 30-ig készülnek el, a pályázat beadási határideje ez év április 23.

A gázberuházás előkészítése az utolsó szakaszában van.

Egyezség kötése van folyamatban a gázfogadóhoz történő csatlakozás pénzügyi feltételeire. Késlelteti a beruházási munkák megkezdését, hogy Bükkzsérc, Cserépfalu az eredetileg későbbre tervezett gázprogramhoz történő csatlakozásukat előbbre hozták, így a területfejlesztési alpra a pályázatbenyújtást a három település közösen teszi meg.

Bízunk benne, hogy a pályázatunk elbírálása kedvező lesz számunkra, ebben az esetben a lakossági és az önkormányzati hozzájárulás mértéke csökkeni fog, és így finanszírozási gondjaink nem lesznek.

A fejlesztési beruházások kivitelezésének megkezdéséről, a pénzügyi feltételekről a lakosság időben fog tájékoztatást kapni.

A TAVASZ ÜNNEPE

A gyermekek tele vannak sokfajta örömvárással. Gondolataikat, érzésüket, vágyaikat tisztán, egyszerűen, őszintén fogalmazzák meg. Álljon itt néhány példa, hogy mit jelent számukra a húsvét:

Farkas László 4. a: „...A húsvét arra emlékeztet, hogy Jézus Krisztus a Megváltó feltámadt. A földön minden ember számára ez a legnagyobb ünnep. Manapság már a fiúk csak a pénzért járnak locsolkodni, de a kis ajándéknak is örülni kell. Amikor locsolkodunk ezt szoktuk mondani: Zöld erdőben jártam, Kék ibolyát láttam, el akart hervadni, Szabad-e locsolni?”

Kiss Alexandra 4. a: „Megérkezett a tavasz, s vele az egyik kedves ünnepem, a húsvét. Mi ilyenkor rendhagyóan ünnepelünk. Legtöbbször Mezőkövesden van az egész család a nagyszüleinknél.”

Nagy Gábor 4. a: „...Húsvét, ez a szép ünnep Jézus Krisztus feltámadásának napja. Húsvét hétfőn a rokonokat, osztálytársaimat meglocsolom. Úgy illik, hogy először verset mondjunk. Az idén már a barátaimmal megyek locsolkodni és nem apukámmal.”

Szerencsi Judit 4. a: „...Húsvétkor Jézus Krisztus feltámadt, annak jeléül lett ez az ünnep.

Húsvét előtt minden lány sűrög-forog takarít, készíti a piros tojásokat, várja a locsolkodókat. Az emberek egymásnak kellemes húsvéti ünnepeket kívánnak üdvözlő képeslapon és szóban. Remélem nekem és minden lánynak sok locsolkodója lesz.”

Fridel Henrietta 4. a: „... A húsvét nagyon fontos ünnep napjainkban is. Megváltónknak, Jézus Krisztusnak a feltámadásán örvendezünk. E szent napon együtt ünnepel a család. Templomba megyek. Másnapvárom a locsolkodókat a testvéremmel együtt...”

A kép nem teljes, de az öröm jelen van gondolataikban. Örömük legyen mindig mentes a lelki sivárságtól, az anyagi javak hajszolásától, a mások lebecsülésétől. Fejlődő kis életük legyen töretlen, gondolatuk igaz, tekintetük tiszta, barátságuk önzetlen! Jó példával, a felnőttek segíthetnek ebben nekik! A húsvét örömeinek kisugárzása így válhat a mindennapok örömeire.

Tóth Rózsa